Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0271

Bendras komunikatas dėl humanitarinės pagalbos (JOIN(2026)0025)

2026 m. liepos 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendro komunikato dėl humanitarinės pagalbos (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į 2026 m. gegužės 27 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Ginti vertybes, skatinti reformas, užtikrinti poveikį: ES humanitariniai veiksmai keičiantis pasaulio tvarkai“ (JOIN(2026)0025) (bendras komunikatas dėl humanitarinės pagalbos) ir į prie jo pridėtus bendrus tarnybų darbinius dokumentus dėl strateginio požiūrio į ES humanitarinę diplomatiją (SWD(2026)0312), dėl integruoto požiūrio į nestabilumą (SWD(2026)0313) ir dėl humanitarinių tiekimo grandinių (SWD(2026)0314),

– atsižvelgdamas į 2000 m. spalio 31 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 (2000) ir į vėlesnes devynias JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl moterų, taikos ir saugumo,

– atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl bendro komunikato dėl humanitarinės pagalbos (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnio 5 dalį ir 136 straipsnio 2 dalį,

– atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,

A. kadangi humanitariniai poreikiai sparčiai didėja ir viršija turimą finansavimą; kadangi šiuo metu humanitarinės pagalbos reikia daugiau kaip 300 mln. žmonių; kadangi JT paskelbė pasaulinį raginimą skirti 33 mlrd. JAV dolerių ir siekia, kad 2026 m. šis finansavimas pasiektų 135 mln. žmonių 50 valstybių; kadangi analogiškam JT prašymui 2025 m. buvo skirta tik 12 mlrd. JAV

dolerių, t. y. mažiausias finansavimas per dešimtmetį[1];

B. kadangi tarptautinės humanitarinės teisės (THT) pažeidimai pasiekė nerimą keliantį lygį, įskaitant tyčinius išpuolius prieš civilius gyventojus ir jų žudymą, esminės infrastruktūros, pvz., mokyklų ir ligoninių, naikinimą, plačiai paplitusį seksualinį smurtą, vaikų verbavimą kovotojais, išpuolius prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus ir medicinos personalą, priverstinį perkėlimą, badą kaip karo metodą ir tyčinį prieigos prie humanitarinės pagalbos ribojimą bei suginklinimą;

C. kadangi šiais pažeidimais pažeidžiami THT įsipareigojimai, įskaitant JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 2286 (2016 m.) ir Nr. 2417 (2018 m.); kadangi humanitarine pagalba niekada neturėtų būti naudojamasi kaip priemone ir ji turėtų pasiekti civilius gyventojus, kuriems jos reikia, be jokių kliūčių ar diskriminacijos, visapusiškai laikantis THT;

D. kadangi prieigos apribojimai, įskaitant biurokratines kliūtis, judėjimo apribojimus ir konfliktų šalių kišimąsi, vis labiau riboja humanitarinės pagalbos teikėjų galimybes pasiekti nukentėjusius gyventojus;

E. kadangi JT Humanitarinių reikalų koordinavimo biuras (OCHA) pradėjo visos humanitarinės sistemos peržiūrą, kad pasaulinė humanitarinės pagalbos sistema taptų veiksmingesnė ir efektyvesnė;

F. kadangi ES ir jos valstybės narės teikia didžiausią pasaulinio humanitarinės pagalbos finansavimo dalį visame pasaulyje[2];

G. kadangi humanitarinės pagalbos teikimo grandinės nuo viešųjų pirkimų iki galutinio pristatymo sudaro iki 80 proc. visų humanitarinės pagalbos išlaidų visame pasaulyje;

H. kadangi po pastarųjų penkerių metų sukrėtimų pasaulinis nestabilumas tebėra beveik rekordiškai didelis[3];

I. kadangi konfliktai, klimato kaita ir ekonominiai veiksniai yra trys pagrindiniai humanitarinių poreikių didėjimo veiksniai, didinantys maisto stygių, priverstinį gyventojų perkėlimą ir riziką sveikatai, taip pat didinantys nelaimių dažnumą ir intensyvumą; kadangi jūros lygio

---

1 Jungtinių Tautų Humanitarinių reikalų koordinavimo biuras, 2026 m. pasaulinė humanitarinė apžvalga, https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Europos Vadovų Taryba ir Taryba, „Humanitarinė pagalba“, https://www.consilium.europa.eu/lt/policies/humanitarian-aid/.

3 Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO), „States of Fragility 2025“ (liet. „Nestabilumo valstybės 2025 m.“), EBPO leidykla, Paryžius, 2025 m., https://doi.org/10.1787/81982370-en.

kilimas gali kelti egzistencinę grėsmę mažoms besivystančioms salų valstybėms, kurios yra vienos iš labiausiai klimato kaitos pažeidžiamų valstybių, todėl didėja humanitarinių ir pasirengimo veiksmų poreikis;

J. kadangi konfliktų ir krizių metu jau egzistuojanti lyčių nelygybė dažnai dar labiau padidėja, todėl moterys ir mergaitės, ypač tos, kurios susiduria su susijusiais pažeidžiamumo veiksniais, patiria neproporcingai didelį konfliktų, perkėlimo, smurto dėl lyties ir galimybių gauti gyvybes gelbstinčių paslaugų neturėjimo ir nedalyvavimo sprendimų priėmimo procesuose poveikį; kadangi istoriškai dvišalės humanitarinės pagalbos, kuria siekiama lyčių lygybės tikslų, dalis buvo nedidelė ir per pastaruosius kelerius metus toliau mažėjo, o 2021–2022 m. nesikeitė ir siekė 17 proc.[4]; kadangi nestabiliose valstybėse moterų vadovaujamos organizacijos gauna tik 0,4 proc. dvišalės pagalbos[5];

K. kadangi priverstinis perkėlimas pasiekia precedento neturintį lygį ir didelė dalis pasaulio pabėgėlių ir valstybės viduje perkeltų asmenų gyvena mažų pajamų ir nestabiliose valstybėse, todėl didėja humanitarinės pagalbos ir apsaugos paslaugų poreikis;

Apsauga. THT, humanitarinių principų laikymasis, civilių gyventojų ir humanitarinės pagalbos darbuotojų apsauga ir bendros humanitarinės diplomatijos strategijos rengimas

1. palankiai vertina bendrame komunikate dėl humanitarinės pagalbos prisiimtus įsipareigojimus, susijusius su THT ir humanitariniais žmoniškumo, nešališkumo, neutralumo ir nepriklausomumo principais; primena, kad paprotinė tarptautinė humanitarinė teisė yra privaloma visoms ginkluoto konflikto šalims; griežtai smerkia trukdymą teikti humanitarinę pagalbą; iš esmės prieštarauja ir smerkia humanitarinės pagalbos teikimą siekiant įgyvendinti karines darbotvarkes ir humanitarinės pagalbos politizavimą griežtai apribojant galimybes gauti gyvybiškai svarbią pagalbą, nes tai kenkia pagrindiniams humanitariniams principams;

2. ragina Komisiją pasmerkti THT nepaisymą ir nuosekliai patraukti subjektus atsakomybėn už THT pažeidimus jos išorės santykiuose;

3. ragina Komisiją, Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir valstybes nares stiprinti veiksmus, kuriais siekiama apsaugoti humanitarinę erdvę, užtikrinti, kad būtų laikomasi THT ir humanitarinių principų, stiprinti atskaitomybės mechanizmus, šalinti pažeidimų stebėsenos spragas, be kita ko, renkant duomenis ir vykdant tokius projektus kaip „Dėmesio centre – THT“, ir susilaikyti nuo partnerysčių, kurios

---

4 EBPO, „Development Finance for Gender Equality 2024“ (liet. „2024 m. lyčių lygybės vystymo finansavimas“), EBPO leidykla, Paryžius, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 JT generalinis sekretorius, „Moterys ir taika bei saugumas. JT generalinio sekretoriaus ataskaita“, 2025 m. rugsėjo 5 d.

pakenktų šiems principams;

4. ragina Tarybą, Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares toliau užtikrinti, kad ribojamosios priemonės ir bankų rizikos mažinimo praktika sudarytų sąlygas vykdyti principingus humanitarinius veiksmus, be kita ko, sistemingai įtraukiant ir taikant veiksmingas, aiškias ir veikiančias nuolatines humanitarines išimtis ir apsaugos priemones į visas atitinkamas ribojamąsias priemones, remiantis nuolatine išimtimi, nustatyta Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 2664 (2022);

5. pabrėžia, kad tais atvejais, kai ES finansuoja ir teikia humanitarinę pagalbą, kad išgelbėtų gyvybes ir užkirstų kelią badui, o ES nepriklausanti valstybė trukdo arba blokuoja tokios pagalbos teikimą, ES turi pasinaudoti visais turimais politiniais, diplomatiniais, teisiniais ir ekonominiais svertais, kad užtikrintų neatidėliotiną ir nekliudomą tokios pagalbos perdavimą ir kad ji pasiektų gyventojus, kuriems jos reikia; ragina Komisiją ir EIVT sistemingai kelti tokio trukdymo teikti pagalbą klausimą aukščiausiu politiniu lygmeniu ir imtis visų būtinų priemonių prieš valstybes, subjektus ar asmenis, atsakingus už trukdymą, kad būtų galima užtikrinti neatidėliotiną ir nekliudomą humanitarinės pagalbos teikimą;

6. ragina Komisiją padidinti savo paramą saugos ir saugumo priemonėms, kuriomis siekiama apsaugoti humanitarinės pagalbos darbuotojus, be kita ko, vykdant mokymo programas, visų pirma skirtas vietos darbuotojams, ir rengiant bendrus būtiniausius humanitarinės bendruomenės saugumo standartus, didinant saugumo koordinavimą ir ypatingos svarbos saugumo duomenų prieinamumą, sutelkiant saugumo išteklius ir rengiant bendras iniciatyvas su humanitarinės pagalbos partneriais, be kita ko, dėl naujų grėsmių, pvz., dezinformacijos; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad iniciatyva „Humanitarinės pagalbos darbuotojų apsauga“ taptų nuolatine visuotine programa, kuriai būtų skiriamas tinkamas finansavimas;

7. ragina Komisiją didinti paramą psichikos sveikatos ir psichosocialinės paramos paslaugoms humanitarinės pagalbos darbuotojams, visų pirma vietos darbuotojams, atsižvelgiant į didelį stresą ir traumas, susijusias su humanitarinėmis operacijomis;

8. kuo griežčiausiai smerkia tai, kad konfliktų zonose daugėja išpuolių prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus ir jų žudymo atvejų; primena valstybėms jų pareigą gerbti ir apsaugoti humanitarinės pagalbos darbuotojus ir primena, kad tyčiniai išpuoliai prieš humanitarinės pagalbos misijoje dalyvaujančius darbuotojus yra karo nusikaltimai; griežtai smerkia vadinamosios dvigubo smūgio taktikos naudojimą, užfiksuotą konfliktuose, įskaitant konfliktus Ukrainoje, Gazoje ir Libane, kai po pradinės atakos suduodamas vienas ar daugiau vėlesnių smūgių, dažnai nukreiptų prieš civilius gyventojus

ir gelbėtojus, visų pirma humanitarinius darbuotojus, nes tai gali prilygti karo nusikaltimui; ragina Komisiją ir valstybes nares vienareikšmiškai pasmerkti humanitarinės pagalbos darbuotojų žudymą ir investuoti į nusikaltimų tyrimą ir nusikaltėlių baudžiamąjį persekiojimą;

9. ragina Komisiją, EIVT, ES delegacijas, ES specialiuosius įgaliotinius ir valstybes nares, laikantis Europos komandos požiūrio, glaudžiai konsultuojantis su humanitarinės pagalbos teikėjais, įskaitant tarptautines nevyriausybines organizacijas partneres, parengti bendrą ES humanitarinės pagalbos diplomatijos strategiją; pabrėžia, kad veiksminga humanitarinės pagalbos diplomatija turėtų būti vykdoma atsižvelgiant į konkrečią padėtį, grindžiama duomenimis ir grindžiama vietos lygmens propagavimu ir ekspertinėmis žiniomis, taip pat sistemingu dialogu su vietos ir nacionaliniais humanitarinės pagalbos partneriais ir pirminės grandies subjektais vietoje, įskaitant vietos pilietinės visuomenės organizacijas ir moterų teisių organizacijas, kurios dažnai yra humanitarinės pagalbos teikimo priešakyje;

10. pabrėžia, kad siekiant veiksmingos ir efektyvios humanitarinės pagalbos diplomatijos reikia stiprinti visų atitinkamų humanitarinės pagalbos ir politinių subjektų veiklos koordinavimą ir pasinaudoti visomis galimomis diplomatinėmis priemonėmis, be kita ko, pasitelkiant humanitarinės pagalbos diplomatijos ryšių punktus ir tikslines komunikacijos strategijas, siekiant pagerinti ES pajėgumus apsaugoti humanitarinę erdvę ginkluotų konfliktų metu ir kovoti su THT pažeidimais;

11. pabrėžia, kad reikia stiprinti ES pajėgumus stebėti ir dokumentuoti THT pažeidimus, be kita ko, remiant nepriklausomus atskaitomybės mechanizmus ir bendradarbiavimą su tarptautinėmis tyrimo įstaigomis;

12. palankiai vertina ES įsipareigojimą stiprinti gynimą ir paramą apsaugos sektoriui, kuris yra humanitarinių veiksmų pagrindas, ir lyčių lygybei; yra sunerimęs dėl to, kad labai padaugėjo išpuolių prieš humanitarinės pagalbos darbuotojus, medicinos personalą ir humanitarinę infrastruktūrą, taip pat dėl to, kad humanitarinėse situacijose padaugėjo smurto dėl lyties, įskaitant su konfliktais susijusį seksualinį smurtą[6]; ragina Komisiją, EIVT, ES delegacijas ir valstybes nares užtikrinti, kad humanitarinės parengties ir reagavimo pastangomis daugiausia dėmesio būtų skiriama moterims ir mergaitėms, laikytis įtraukaus požiūrio ir stiprinti visapusišką moterų, taikos ir saugumo darbotvarkės įgyvendinimą, įskaitant moterų ir mergaičių apsaugos nuo smurto dėl lyties priemones, ir stiprinti visapusišką, lygiateisį ir prasmingą moterų dalyvavimą

---

6 JT generalinis sekretorius, „Su konfliktais susijęs seksualinis smurtas. Generalinio sekretoriaus ataskaita“, 2026 m. balandžio 21 d.

visuose taikos procesų etapuose, įskaitant humanitarinį reagavimą ir atkūrimo pastangas; ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti 5 proc. savo oficialios paramos vystymuisi (OPV) nestabiliomis aplinkybėmis moterų vadovaujamoms ir moterų teisių organizacijoms, teikiant lankstų ir ilgalaikį finansavimą, atsižvelgiant į svarbų ryšį, kurį taikos kūrėjos ir moterų vadovaujamos organizacijos atlieka kaip pirmosios reaguotojos į humanitarines krizes ir kartu kaip taikos kūrėjos, tarpininkės ir vystymosi veikėjos savo bendruomenėse; palankiai vertina tai, kad Komisija stiprins savo veiklą lytinės ir reprodukcinės sveikatos priežiūros bei reprodukcinių teisių srityje humanitarinėje aplinkoje, be kita ko, įgyvendindama iniciatyvą SHIELD (lytinė ir reprodukcinė sveikata ekstremaliųjų situacijų atvejais ir orus gyvenimas), ir ragina Komisiją šiai programai skirti pakankamą finansavimą;

Veiklos rezultatai. Spartinti į žmones orientuotą humanitarinę reformą, siekiant veiksmingesnio ir efektyvesnio humanitarinio reagavimo

13. labai apgailestauja dėl pasaulinės humanitarinės pagalbos ir vystymosi finansavimo krizės ir kelių pagrindinių paramos teikėjų, įskaitant kelias ES valstybes nares, sprendimo sumažinti savo pagalbos biudžetus; ragina valstybes nares imtis patikimų veiksmų siekiant įvykdyti bendrą ES įsipareigojimą 0,7 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų skirti OPV, o 10 proc. skirti humanitarinėms operacijoms;

14. reiškia susirūpinimą dėl to, kad didėjanti geopolitinė konkurencija ir kintantys paramos teikėjų prioritetai gali nukreipti dėmesį ir išteklius nuo mažiausiai išsivysčiusių ir nestabiliausių pasaulio valstybių; ragina Komisiją ir valstybes nares skirstant humanitarinę pagalbą taikyti skaidrius, poreikiais grindžiamus kriterijus ir užtikrinti pakankamą ir tvarų krizių, kurios iš esmės buvo apleistos ir nepakankamai finansuojamos, finansavimą;

15. palankiai vertina Komisijos pastangas gerinti pagalbos veiksmingumą ir humanitarinio finansavimo kokybę atsižvelgiant į JT humanitarinės sistemos peržiūrą ir teikti pirmenybę tiems, kuriems labiausiai reikia pagalbos; pabrėžia, kad, be pagalbos apimties, labai svarbu užtikrinti kokybę ir atskaitomybę, susijusią su ES humanitarine pagalba, ir kad humanitarinės reformos turi būti grindžiamos poreikiais, rezultatais ir sutelktos į veiksmingumą ir realų poveikį; vis dėlto pabrėžia, kad tai neturi tapti vien tik išlaidų mažinimo metodu, kuris pakenktų principingam, poreikiais grindžiamam pagalbos teikimui; ragina Komisiją pasisakyti už tai, kad pagal humanitarinės sistemos peržiūrą pasiektas didesnis veiksmingumas būtų skiriamas į pirminės grandies humanitarinį reagavimą, o ne mažinamas bendras pagalbos lygis; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visos jų vykdomos humanitarinės reformos būtų orientuotos į žmones ir jomis būtų atsižvelgiama į lyčių aspektą, suderinant finansavimo, atitikties ir reformų procesus

su kokybės, lokalizavimo ir atskaitomybės nukentėjusiems gyventojams tikslais;

16. ragina Komisiją toliau dėti pastangas siekiant, kad humanitarinės tiekimo grandinės taptų veiksmingesnės, efektyvesnės, aplinkos atžvilgiu tvaresnės ir atsparesnės; ragina Komisiją šias reformas rengti kartu su įgyvendinančiais subjektais ir joms skirti tinkamą finansavimą;

17. atkreipia dėmesį į Komisijos įsipareigojimą bent du trečdalius savo humanitarinės pagalbos lėšų panaudoti taikant pokyčius skatinančias sąlygas, kuriomis didinamas lankstumas ir veiksmingumas ir mažinama partneriams tenkanti administracinė našta; ragina Komisiją toliau plėsti grynaisiais pinigais grindžiamos pagalbos naudojimą, kai tinkama, kaip veiksmingą, orų ir į žmones orientuotą humanitarinės pagalbos teikimo būdą;

18. tvirtai remia lokalizavimo darbotvarkę ir veiksmų gaires; prašo Komisijos iki 2026 m. pabaigos pranešti apie pažangą, kurią ji padarė siekdama savo 2027 m. tikslo skirti 25 proc. humanitarinio finansavimo kuo labiau tiesiogiai vietos subjektams per tarptautines agentūras ir organizacijas, valstybių narių specializuotas agentūras ir NVO partnerius, kartu pabrėžiant pagrindinį JT vaidmenį koordinuojant tarptautinį humanitarinį reagavimą į nelaimes ir ginkluotus konfliktus; prašo Komisijos apsvarstyti, kaip ji galėtų daryti tolesnę pažangą lokalizavimo srityje po 2027 m.;

19. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti prasmingą lokalizavimą ir lygiateisę partnerystę su vietos reagavimo subjektais, be kita ko, užtikrinant, kad vietos subjektai atliktų aktyvų vaidmenį priimant humanitarinius sprendimus, planuojant, stebint ir vertinant humanitarinį atsaką; labai palankiai vertina ES įsipareigojimą investuoti į vietos subjektų dalyvavimą humanitarinės diplomatijos veikloje; ragina Komisiją supaprastinti vietos subjektų galimybes gauti ES humanitarinį finansavimą, be kita ko, mažinant administracines kliūtis, pritaikant atitikties ir ataskaitų teikimo reikalavimus ir didinant nuspėjamų ir tarpinių finansavimo mechanizmų naudojimą;

Partnerystė. Integruoto požiūrio į nestabilumą link

20. pabrėžia, kad bendras ES požiūris į nestabilias aplinkybes turi užtikrinti jos humanitarinių, vystymosi ir saugumo priemonių suderinamumą, derėti su humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos sąsaja ir prasmingai integruoti aplinkos ir klimato aspektus; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti paramą tiek priverstinai perkeltiems gyventojams, tiek juos priimančioms bendruomenėms, investuoti į ilgalaikius sprendimus ir savarankiškumą ir užtikrinti, kad atsakas į užsitęsusį priverstinį perkėlimą padėtų vykdyti humanitarinius, vystymosi ir taikos veiksmus;

21. pripažįsta, kad svarbu, jog humanitarinės pagalbos, vystymosi ir

taikos subjektai laikytųsi koordinuoto požiūrio nestabiliomis ir konfliktų paveiktomis aplinkybėmis; pabrėžia, kad vykdant tokį koordinavimą turi būti visapusiškai atsižvelgiama į skirtingus humanitarinių veiksmų įgaliojimus ir veiklos principus; įspėja dėl humanitarinės pagalbos nepriskyrimo jokiems tikslams, kurie nėra grindžiami humanitariniais principais, nes toks priskyrimas gali pakenkti saugiai prieigai prie humanitarinės pagalbos ir nukentėjusių bendruomenių bei konflikto šalių pritarimui, taip pat gali kelti papildomą riziką paramos gavėjams ir humanitarinės pagalbos darbuotojams;

22. prašo Komisijos pateikti tolesnes gaires dėl humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos veiksmų integravimo pasitelkiant nuoseklų, papildomą ar bendrą finansavimą su valstybėmis narėmis; ragina Komisiją pasinaudoti esamomis finansavimo priemonių lankstumo priemonėmis, kad būtų tinkamai reaguojama į krizes nestabiliomis aplinkybėmis;

23. pabrėžia, kad svarbu nuolat dalyvauti nestabilioje ir nuo konflikto paveiktoje aplinkoje, laikantis į žmones orientuoto požiūrio, kuris būtų visapusiškai suderintas su JT darnaus vystymosi tikslais, ir principo „nė vieno nepalikti nuošalyje“; pabrėžia, kad intervencijos nestabilioje ir konflikto paveiktoje aplinkoje turėtų padėti šalinti struktūrinius skurdo ir nelygybės veiksnius, skatinti žmogaus socialinę raidą ir pirmiausia pasiekti pažeidžiamiausius asmenis be jokios diskriminacijos, kartu stiprinant valdymą, institucinius gebėjimus ir galimybes naudotis pagrindinėmis paslaugomis;

24. remia pastangas stiprinti Europos komandos koordinavimą nestabiliomis aplinkybėmis ir stiprinti partnerystes su ES nepriklausančiomis valstybėmis, regioninėmis ir daugiašalėmis organizacijomis, tarptautiniais plėtros bankais, privačiuoju sektoriumi ir filantropinės veiklos subjektais; ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su vietos pilietinės visuomenės subjektais ir organizacijomis bei vietos bendruomenėmis nestabiliomis aplinkybėmis, kad būtų sustiprintas tvarumas, bendruomeninis atsparumas ir atskaitomybė;

25. palankiai vertina Komisijos pranešimą, kad ji parengs naują pasaulinę daugiasektorinių poreikių vertinimo ir investicijų į duomenų kokybę, sąveikumą, saugų dalijimąsi duomenimis programą ir griežtesnes analitines ir ataskaitų teikimo priemones, įskaitant Žemės stebėjimo ir modeliavimo priemones, kad būtų sustiprintas įrodymais grindžiamas sprendimų priėmimas ir sudarytos sąlygos greitesniam, labiau koordinuotam ir veiksmingesniam humanitariniam reagavimui;

26. pabrėžia, kad svarbu programuoti atsižvelgiant į konfliktus, ir ragina Komisiją ir partnerius sistemingai integruoti konfliktų analizę į humanitarines ir vystymosi intervencijas nestabiliomis aplinkybėmis;

27. ragina ES delegacijoms suteikti pakankamą veiklos lankstumą, kad jos galėtų pritaikyti programas prie sparčiai kintančių nestabilių aplinkybių ir veiksmingai koordinuoti politinį dialogą ir įgyvendinimą humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos sąsajos kontekste;

28. atkreipia dėmesį į Komisijos ketinimą padidinti finansavimą projektams, kuriais remiamas privačiojo sektoriaus dalyvavimas ir novatoriškos rizikos pasidalijimo investicijos užsitęsus humanitarinėms aplinkybėms; ragina Komisiją nustatyti tinkamiausias priemones kiekvienam kontekstui, užtikrinant konfliktams atžvalgų požiūrį į investicijas, ir įvertinti strategijos „Global Gateway“, kaip ES priemonės atsparumui ir darniam vystymuisi nestabiliomis aplinkybėmis didinti, be kita ko, siekiant patenkinti skubiausius ir neatidėliotinus poreikius, įgyvendinimą;

29. ragina Komisiją remti atsakingą privačiojo sektoriaus dalyvavimą humanitarinėje srityje, laikantis humanitarinių principų ir skaidrumo bei atskaitomybės reikalavimų, kartu prisidedant prie darnaus ir įtraukaus vystymosi, be kita ko, kuriant deramas darbo vietas ir mažinant skurdą;

30. pabrėžia, kad OPV turėtų būti skiriama ten, kur jos labiausiai reikia, ir ji turi išlikti svarbia priemone tenkinant humanitarinius poreikius ir teikiant gyvybes gelbstinčias paslaugas krizės paveiktiems gyventojams, nes tai yra būtina stabilios, įtraukios ir klestinčios visuomenės sąlyga; pabrėžia, kad viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės gali papildyti, bet neturi pakeisti OPV teikiant humanitarinę pagalbą ir paramą atsparumui didinti;

31. ragina Komisiją reguliariai stebėti įsipareigojimų dėl nestabilumo įgyvendinimą ir kas dvejus metus teikti Parlamentui jų įgyvendinimo ataskaitas; pabrėžia, kad svarbu glaudžiai koordinuoti Komisijos tarnybų, EIVT ir ES delegacijų veiklą, be kita ko, pasitelkiant specialias nestabilumo sistemas; prašo Komisijos išsamiau paaiškinti tarnybų, dalyvaujančių taikant integruotą požiūrį į nestabilumą, vaidmenį; ragina Komisiją ir EIVT aktyviai bendradarbiauti su JT ir kitais tarptautiniais partneriais sprendžiant nestabilumo problemą;

Tolesni veiksmai ir įgyvendinimas

32. ragina Komisiją ir EIVT parengti aiškų įsipareigojimų, prisiimtų bendrame komunikate dėl humanitarinės pagalbos ir prie jo pridedamuose tarnybų darbiniuose dokumentuose, įgyvendinimo ir stebėsenos planą ir užtikrinti visapusišką Parlamento dalyvavimą šiame procese;

33. pabrėžia parlamentinės diplomatijos ir demokratinės priežiūros svarbą stiprinant atskaitomybę ir teisėtumą humanitarinių veiksmų srityje; pabrėžia tarpparlamentinių organų, pvz., Afrikos ir ES parlamentinės asamblėjos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacijos ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos, indėlį palaikant dialogą su valstybėmis partnerėmis ir regionais

partneriais dėl humanitarinių poreikių, taip apsaugant humanitarinę erdvę;

°

° °

34. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai, Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.